

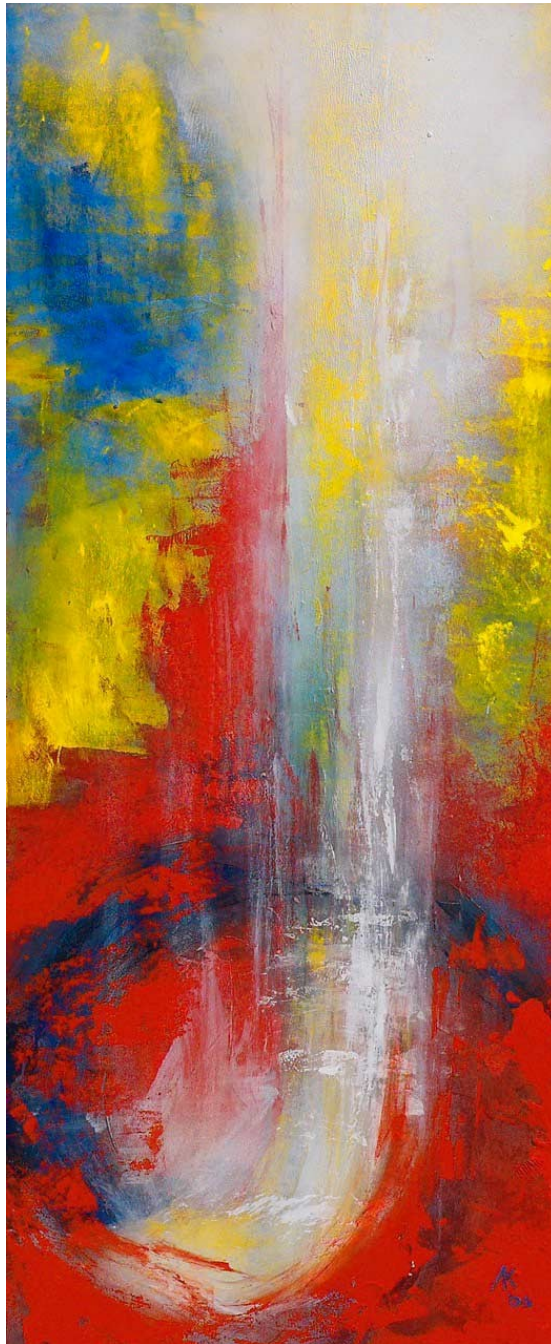
Oude Kerk, 9 januari 2022

Doop van de Heer

Bevestiging ambtsdragers – voorstellen medewerkers
ds. Johan Meijer

gelezen: Lucas 3: 15-6 en 21-22

titel: niet veraf van ons volgekladderd leven

Anneke Kaai – Inspiratie

overdenking

*gemeente van de Heer die is verschenen,
lieve mensen van God,*

*Gij wilt niet als een onbeschreven blad
veraf staan van ons volgekladderd leven;*

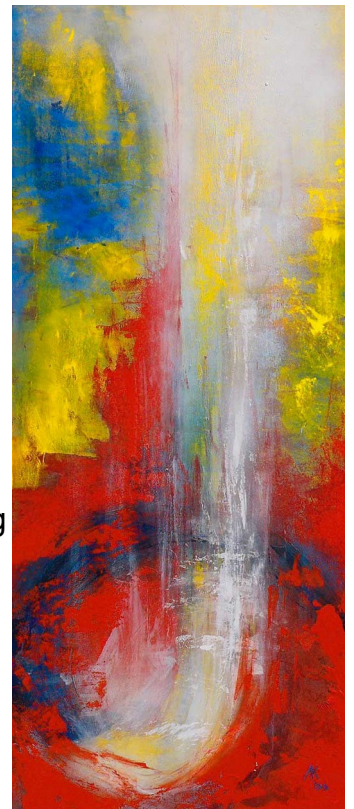
Deze regel van het lied dat we zojuist hoorden, een lied van Anton Meske, een nieuw lied in het Liedboek, fascineert mij al vanaf het begin dat ik het voor het eerst las. Juist het wat vervreemdende 'volgekladderd leven', nou niet echt vertrouwde kerkliedtaal, roept vanalles op. Het lied zingt Dopeling Jezus toe, het moment dat Hij de doop ontvangt in de Jordaan. En dan: Gij wilt niet als een onbeschreven blad... Geen hagelwit en ongerept papier of doek, nee, Jezus wil met zijn doop laten zien dat Hij ons leven delen wil en ook onze nood en dood. Hij wil één met ons zijn en dat is het diepe geheim van zijn naam Immanuël: God met ons. Niet ver weg, als een onbewogen God, maar zeer nabij als een intens bewogen God. God vol liefde die ons volgekladderd leven wil zien en zelfs delen, met alle kleuren die bij ons leven horen: de mooie lichte, maar ook de ingewikkelde donkere, met alle nuances daar tussen in.

> Beeld Anneke Kaai.

Heeft de schilderes van de afbeelding die we nu zien en die voorop de liturgie staat en op de boekenlegger voor de nieuw aangetreden mensen, heeft de schilderes Anneke Kaai een doek volgekladderd met allemaal kleuren? Heeft zij een schilderij gemaakt waarvan je kunt denken of beweren: dat kan ik ook? Of een kind van vier kan dit ook? Onderschat kinderen van vier niet, ik zag afgelopen week een kunstwerkje ontstaan, met mooi gekozen kleuren: de kunstenaar een jongen van bijna vier. Maar heeft Anneke Kaai een onbeschreven doek volgekladderd? Geenszins, ze heeft een heel intiem schilderij gemaakt, die ze genoemd heeft 'inspiratie'. Een blauwe gebogen vorm in het rode vlak: een mens van de aarde, die zich buigt, die knielt op de aarde – de bloedrode aarde, want dat is Adama, aarde –. Het is niet een onderdanige houding, maar een ontvankelijke houding, de houding van inkeer en open durven staan. En uit het lichte boven, je zou het hemel kunnen noemen, geel, wit, lichtblauw komt een stroom van licht. Goddelijk licht dat de gebogen vorm, de ontvankelijke mens raakt. En daar, zo zegt de schilderes, daar ontstaat inspiratie. Daar wordt de mens vervuld van licht, daar raken hemel en aarde elkaar.

>einde beeld

Hemel en aarde raken elkaar, dat is wat bij de Doop van de Heer gebeurt. Jezus stelt zich ontvankelijk op als hij ondergaat in het water, en hij aan het bidden is. Dan wordt de hemel geopend en daalt de Heilige Geest in de gedaante van een duif neer en klinkt uit de hemel een stem: Jij bent mijn geliefde zoon, in Jou vind ik vreugde. *Dow*

bis miemen leven Zön, Ik bin slim wies met Diej, de altijd weer indrukwekkende vertaling van Anne van der Meiden.

Jezus wordt geraakt door hemelse liefde, gezegend met de dierbaarste woorden die een mens maar horen kan, om zó op weg te gaan in de mensenwereld. Voordat je aan je taak begint klinken woorden van zegen die jou mogen inspireren en de kracht geven om op pad te gaan en je taak, je ambt aan te gaan. Het is een overgangsmoment, een rite de passage, en daar speelt water een belangrijke rol in. Zoals bij de doop aan het begin van je leven, of iets later als volwassene. Water dat wast en reinigt, maar ook water dat symbool staat voor het leven waar je deel van uit gaat maken. Het volle leven, dat voor je ligt.

Dat volgekladderde leven, want niemand van ons is een onbeschreven blad, niemand van ons leeft een ongerept en ongeschonden leven. Zo is het leven, het menselijk leven, met al die kleuren die bij ons horen, die ons karakter vormen, onze talenten, onze sterke en zwakke kanten; we komen niet onbeschreven ter wereld, want we dragen al onze genen al mee en gaandeweg ons leven ontstaat ons levensverhaal. Met al dat mooie, goede, liefdevolle dat er mag zijn, maar ook met al die ervaringen en ontwikkelingen die lastig zijn en zwaar voelen. En niet alleen wat ons overkomt, maar ook waar we zelf invloed op hebben, dus ook de ingewikkelde gevolgen van onze eigen keuzes en gedragingen. Heel dat palet van kleuren dat ons levensdoek vormt, en soms kun je je voelen als een volgekladderd doek, dat het licht niet meer goed kan ontdekken en de richting kwijtgeraakt is. Dat ons zelfbeeld en zelfgevoel beschadigt heeft of dat ons vol schaamte doet staan.

Het is God die de hemel opent, en uit zijn grote hart het kind van zijn liefde geeft aan ons mensen. Jezus, God met ons. Die ons menselijk leven wil ondergaan, letterlijk er in onder wil gaan, onze vreugde delend, maar ook onze pijn, onze glorie en onze misère, ja alles wat bij ons menselijk mensenleven hoort. God wil ons in onze totale menselijkheid ontmoeten, raken en opbeuren. Dat is wat in Jezus verschenen is, en openbaar werd. In een Paaslied, het U zij de Glorie staat: Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan, om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan.

Want dat wil het doel zijn: niet alleen het ondergaan van heel ons menselijk leven en het delen van dat volgekladderde leven, maar ook die opstanding, die wederopstanding van ons, die een ieder van ons persoonlijk gegund wordt. Die gebogen gestalte die opgericht wordt en het leven weer aan kan gaan. En dat in alle menselijkheid. Wij worden niet opeens een onbeschreven blad dat verder gaat, de kleuren op het doek blijven en herinneringen blijven en littekens blijven ook en we zullen nieuwe ervaringen opdoen, ook moeilijke en lastige, maar God wil ons in een ander licht zetten, wil ons raken met zijn Licht en met zijn lieve stem die zegt dat wij zijn geliefde kind zijn, dat Hij wijs met ons is. En nee, daar worden wij geen halve heiligen van, gelukkig maar, wij blijven mens met al wat daar bij hoort. Maar we worden wel ge-heiligd, dat wil zeggen: in Gods lichte liefde opgenomen, geadopteerd als zijn Eigen en als dat tot ons doordringt kunnen we gaan, als opgestane mensen. Kunnen we een levenstaak aangaan, kunnen we iets nieuws aangaan, zoals bijvoorbeeld een taak of ambt in de kerk, als voorbeeld dat hoort bij vandaag. En daar hoef je geen heilige, of halve heilige voor te zijn hoor. Onze kerkenraad is een verzameling menselijke mensen, gewone mensen, die wel een bijzondere taak mogen doen, maar niet als superhelden of mensen die alles weten of beter weten.

Integendeel: God vraagt menselijke mensen in zijn dienst, met al wat bij dat menszijn hoort. En dat geldt niet alleen voor mensen met een bijzondere taak, het geldt voor ons allemaal, wie we ook zijn, en hoe ons levensdoek er ook uitziet.

*Vernieuw in ons, o God
uw liefde, lentelicht.
Herstel ons naar uw beeld en strijk
het kwaad uit ons gezicht.*

*Beadem ons, o Geest,
met wonderlijke kracht,
dan opent zich het leven weer
een bloem in volle pracht.*

*Geef ons o Christus deel
aan levenslang geluk.
Gedoopt in U, een nieuw bestaan –
dat slaat geen dood meer stuk.*

*Drie-enige God, vervul
wat U ons hebt beloofd,
na al ons zieken U te zien,
dan staan wij oog in oog.*

Amen